

[Niels Helveg Petersen]

terne. Vil det så være SF's standpunkt, at Danmark fortsat skal stå udenfor?

Nu tror jeg, at jeg har fået formuleret spørgsmålet så klart, at det kan besvares.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det sidste spørgsmål kan jeg besvare ved at sige, at SF byder de nordiske lande velkommen i EF, hvis de ønsker det, og det gør en del af dem.

Den anden del af spørgsmålet er, hvad det er for et EF, de skal være medlem af, og dér siger SF, at vores nej ved folkeafstemningen vil føre til en genforhandling og dermed til, at der ligger et andet traktatgrundlag. I det traktatgrundlag vil der være ting – og det er et svar til hr. Duetoft – hvor Danmark holder på sin ret til enstemmighed. Derfor må vi også acceptere, at andre lande har samme ret, så hvis de vil lave noget for sig selv, som vi ikke vil være med til, må de lave det ved siden af.

Hvis de vil lave et forsvarssamarbejde ved siden af det eksisterende udenrigspolitiske samarbejde, så må de gøre det. Det er da rigtigt, at så er vi ikke med i det; men da et enigt Folketing for nogle måneder siden sagde, at vi ikke skulle være med i det, kan jeg ikke se katastrofen.

Og det vil så sige, at det er et andet traktatgrundlag, som de nordiske lande i givet fald skal drøfte. Det er jo ikke anderledes, end hvis Tyskland siger nej og det ikke kan komme igennem Forbundsrådet. Hvis man vil drøfte øget indflydelse til EF-Parlamentet, ja, så må andre lande jo også tage stilling til det i en ny forhandlingsrunde, sådan er det, og de nordiske lande vil så forhandle om en traktat, der er strikket sammen på en anden måde, hvor det er muligt at stå uden for unionsforpligtelserne og i øvrigt være med i miljøsamarbejde og andre ting, som ikke er unionsforpligtende.

Genforhandling er en konkret forhandling om konkrete sager og ikke et abstrakt begreb.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg har lyst til at stille hr. Gade et spørgsmål: Giver det slet ikke hr. Gade anledning til nogen overvejelser, at de, der går imod EF-Unionen, det udbyggede samarbejde, vi nu ar-

bejder på, er de mest højreorienterede partier i Nordeuropa? Det er Schönhuberrepublikanerne i Tyskland, det er Le Pen i Frankrig, det er Margaret Thatcher i England, det er Pia Kjærsgaard og pastor Krarup i Danmark samt hr. Gade. Er det slet ikke gået op for hr. Gade, at det er ved at vende fra at have været de venstreorienterede, der var modstandere af et øget samarbejde, til at blive de mest højreorienterede, der er modstandere af et samarbejde? Og er det, der sker her, ikke, at vi siger ja til et bedre EF i et åbent Europa?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg mener faktisk, at mit spørgsmål til hr. Gade var overordentlig præcist. Til gengæld må jeg sige, at hr. Gades svar bevægede sig i store uklædelige herresving rundt om spørgsmålet uden at komme ind til kernen af spørgsmålet.

Jeg gentager derfor: Gør det overhovedet indtryk på SF, hvis Sverige, Finland og muligvis også Norge bliver medlemmer? Skal vi så fortsat holde os ude af Unionen?

Dertil svarede hr. Gade: Vi synes da, at de skal være medlem af EF. Jamen disse lande søger på grundlag af unionstraktaten. De har ikke bedt om noget andet grundlag. De søger på det grundlag, der foreligger.

Derfor vil jeg efter hr. Gades helt tågede svar tillade mig at konkludere, at det overhovedet ingen forskel gør for hr. Gade, om Sverige, Finland og Norge er medlemmer eller ej. Hr. Gade mener fortsat, at vi skal stå udenfor, om vi så er det eneste af de skandinaviske lande.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Også jeg fyldes af overraskelse, når jeg hører hr. Gade. Jeg vil gerne prøve med et spørgsmål: Hvad er bedst for et lille land, at være med ved forhandlingsbordet eller at være så langt væk fra indflydelsen som muligt, men alligevel være med? Hvad er bedst: At vi får et integreret samarbejde – for det viser sig, at hver gang EF har udbygget samarbejdet, har man udvidet sig med nye medlemmer – eller at samarbejdet bliver svækket, så vi stadig væk har Romtraktaten, men holder os fra en udbygning?